

Niet iets maar Iemand

Preek rondom het thema 'Binnenstebuiten' vanuit Handelingen 3

1. Deel met elkaar wat je raakte in de preek om mee te nemen de week in
2. [Preekfragment] *Het geloof leert de tegenstelling zien, tussen het hoogste geluk in God, en het diepste ongeluk in de wereld. Je ziet door het geloof scherper. Je krijgt 'doordringende' ogen (vers 4). Je kijkt door de façades heen. Je leert achter de ogen van de ander de verlamme machten zien.*
  - a) Vertel elkaar wie je in gedachten nam tijdens de preek, en waarom (zonder evt. naam te noemen).
  - b) Kun je benoemen welke verlamme macht hem of haar neerdrukt?
  - c) Wat gun je hem of haar wat jij ook van God hebt ontvangen?
3. Als Petrus zegt: Zilver en goud heb ik niet, drukt hij daar een levenshouding door het geloof mee uit. Zijn leven is niet meer in de greep van het stoffelijke, het aardse, maar in de macht van Christus. Mijn schat is in de hemel...! Hij drukt daarmee ook een diep vertrouwen uit dat de hemelse Vader voor hem zorgt op zijn levensreis. Al heeft hij geen stuiver op zak, zijn hemelse Vader zal voor dagelijks brood zorgen zoals Hij de lelies op het veld bekleedt. Zending begint met zo in het leven staan: uit de greep van het stoffelijke, in de greep van Christus zijn.
  - a) "Iets heb ik niet, Iemand heb ik wel". Zoek Mattheüs 6: 19-21 eens op. Waarom is deze levenshouding belangrijk in gesprek met de ander?
  - b) In de preek werden voorbeelden genoemd hoe je de naam van Christus kunt delen met de ander. Door die ene Bijbeltekst te delen, door gebed of....Praat er met elkaar over door:
    - Welke Bijbeltekst heeft jou eens geholpen toen je het zelf moeilijk had...?
    - Vertel over het volhardende gebed voor die ander omdat het gesprek dood is.
    - Praat ook met elkaar door over andere mogelijkheden van Christus' NAAM delen met de ander.
  - c) Waarom zijn we het de ander 'verschuldigd'.....?
4. Een fragment uit de preek om op door te denken/ door te praten als het gaat over verwachting (vers 5)

Wat je van Gods gemeente hier mag verwachten? Dat hier liefde is... Dat wij aan elkaar hangen...Dat wij conflicten overwinnen...Dat wij hier in ons falen worden opgericht door Gods genade...Dat hier geen eenzaamheid is, omdat wij aan elkaar hangen...Dat we hier niemand laten vallen, hoe anders die ander ook is.....Hier kijkt niemand je er op aan, als je er anders bijloopt, echt niet! Wij geloven namelijk in Christus! Dat mag je van ons verwachten. Dat dit een genadige plek is...

Blaise Pascal (1623-1662)

"Gedachten"

over "Het hoogste goed"

148. Tweede deel.

Dat de mens zonder het geloof noch het ware goede noch de gerechtigheid kan kennen.

Alle mensen zoeken het geluk. Er zijn geen uitzonderingen, hoezeer de middelen die ze ervoor gebruiken ook verschillen; naar dit doel streeft iedereen. Dat sommigen de oorlog intrekken en anderen dit niet doen komt voort uit hetzelfde verlangen, dat in beiden leeft maar met verschillende inzichten samengaat. Ook de minste wilsuïting is op dit doel gericht. Het is het motief voor alle daden van alle mensen, zelfs van degenen die zich gaan verhangen.

En toch heeft sinds zoveel jaren nooit iemand dit punt, waarnaar allen voortdurend streven, zonder het geloof bereikt. Allen klagen: vorsten, onderdanen, edelen, burgers, ouderen, jongeren, sterken, zwakken, geleerden, onwetenden, gezonden, zieken, in alle landen en tijden en van alle leeftijden en standen.

Zo'n lange, ononderbroken en algemene ervaring zou ons er toch zeker van moeten overtuigen dat we niet in staat zijn het geluk op eigen kracht te bereiken. Maar van voorbeelden leren wij niet veel. Ze zijn nooit zo volmaakt gelijkend, dat er niet een of ander subtiel verschil bestaat, en dat geeft ons een reden erop te rekenen dat we deze keer niet zoals anders in onze verwachting teleurgesteld zullen worden. En zo worden we, omdat het heden ons nooit bevredigt, door de ervaring bedrogen en van het ene ongeluk naar het andere gevoerd, tot de dood, als een eeuwigdurend hoogtepunt daarvan.

Wat anders roepen deze hunkering en onmacht ons toe dan dat de mens ooit waarachtig geluk gekend heeft, waarvan hem nu niets anders

is overgebleven dan de indruk, het volkomen lege spoor, dat hij vergeefs tracht te vullen met alles wat hem omringt, waarbij hij, als aanwezige dingen niet helpen, niet-aanwezige te hulp roept, die daar echter geen van alle toe geëigend zijn omdat deze oneindige kloof slechts door iets oneindigs en onveranderlijks, namelijk door God zelf, gevuld kan worden.

Hij alleen is het ware goed, en sinds de mens Hem verzaakt heeft, is er, vreemd genoeg, niets in de natuur geschikt genoeg om zijn plaats in te nemen: sterren, de hemel, de aarde, elementen, planten, kool, prei,² dieren, insecten, kalveren, slangen, de koorts,³ de pest, de oorlog, hongersnood, ondeugden, echtbreuk, bloedschande.⁴ En sinds hij het verloren heeft, is de mens in staat in alles, om het even wat, het ware goed te zien, zelfs in zijn eigen vernietiging, ook al is die tegelijkertijd met God, het verstand en de natuur zozeer in tegenspraak.

De een zoekt het in het gezag, de ander in onderzoek en wetenschap en een derde in de zinnelijke lusten.

Weer anderen, die er inderdaad het dichtst bij komen,⁵ hebben gemeend dat dit universele, door alle mensen begeerde goed onmogelijk gelegen kan zijn in enig afzonderlijk ding waarvan maar één persoon de bezitter kan zijn, en dat, als het verdeeld wordt, zijn bezitters eerder het pijnlijke gemis doet voelen van het deel dat ze niet hebben dan bevrediging over het genot van het hun toegevallen deel. Ze hebben begrepen dat het ware geluk van dien aard moet zijn dat alle mensen het onverkort en zonder afgunst tegelijk zouden kunnen bezitten en dat niemand het tegen zijn zin zou kunnen verliezen; en hun redenering is dat dit verlangen de mens is aangeboren, omdat het onontkoombaar in iedereen leeft en het onmogelijk is het niet te hebben, waaruit zij concluderen...